

**МІНІСТЕРСТВО ОСВІТИ І НАУКИ УКРАЇНИ
БІЛОЦЕРКІВСЬКИЙ НАЦІОНАЛЬНИЙ АГРАРНИЙ УНІВЕРСИТЕТ**

МАТЕРІАЛИ

міжнародної науково-практичної конференції

**АГРАРНА ОСВІТА ТА НАУКА:
ДОСЯГНЕННЯ, РОЛЬ, ФАКТОРИ РОСТУ**

**Інноваційні психолого-педагогічні,
лінгвістичні та правові засади аграрної науки в
умовах міжкультурної аграрної комунікації**

20 жовтня 2022 року

Біла Церква
2022

законодавства (включаючи аграрне) перманентно виникає за умови існування таких об'єктивних чинників: а) надмірної кількості нормативно-правових актів; б) невідповідності нормативних приписів змісту суспільних відносин, які вони покликані врегулювати; в) суперечності нормативних приписів, спрямованих на врегулювання одних і тих же суспільних відносин; г) низької якості нормативно-правових актів законодавства [4, с. 44].

На різних історичних етапах аграрне законодавство було кодифіковано в таких країнах світу, як Аргентинська Республіка, Королівство Бельгія, Республіка Колумбія, Мексиканські Сполучені Штати, Республіка Панама, Республіка Філіппіни, Французька Республіка та ін., проте, аналіз відповідних кодифікованих актів свідчить, що частина з них має інше регулятивне спрямування, порівняно з аграрним законодавством України. Доцільно здійснити запозичення позитивних напрацювань з кодифікації аграрного законодавства таких країн із розвинутою галуззю сільського господарства, як Італійська Республіка та Французька Республіка, а також використати їх безпосередньо при розробленні Аграрного кодексу України (підходи до окреслення структури кодексу, в частині формування деяких змістовних положень), проте, із обов'язковим врахуванням національних політичних, економічних, правових особливостей України [2, с. 17].

Аграрні правовідносини у Франції регулюються Аграрним кодексом, який закріплює існування різних форм власності у сільському господарстві, наявність різноманітних форм управління сільськогосподарськими підприємствами, розвиток орендних відносин, орієнтацію на великі фермерські господарства. Саме прийняття Аграрного кодексу України дозволить уникнути багатьох проблем та зробити процес правового регулювання сільськогосподарської діяльності значно простішим та прозорішим [5, с. 113].

Таким чином, Україна дійсно потребує правового реформування аграрного сектору шляхом кодифікації сільськогосподарського законодавства та підтримати думку вчених, які займають цю позицію. Наукові розробки повинні якісно впорядкувати інститути аграрного права у майбутньому кодифікованому акті.

СПИСОК ЛІТЕРАТУРИ

1. Аграрне право України / за ред. акад. АПН, професора Янчука В. З. К.: Юрінком, 1996. 560 с.
2. Брінцов А.І. Кодифікація аграрного законодавства України: автореф. дисертації на здобуття наукового ступеня кандидата юридичних наук. 12.00.06 «Земельне право; аграрне право; екологічне право; природоресурсне право». 21 с.
3. URL:<https://minagro.gov.ua/news/zaprovadzhennya-agrarnogo-kodeksu-mae-stati-revizieyu-suchasnogo-zakonodavstva-poklikanoyu-na-zdolannya-pravovogo-khaosu-igor-shvayka>
4. Єрмоленко В. М. Об'єктивні передумови і напрями удосконалення сучасного аграрного законодавства. Досвід і проблеми вдосконалення екологічного законодавства: міжнар. круглий стіл, присвяч. 15-річчю початку підготовки фахівців у галузі правознавства в НГУ (м. Дніпропетровськ, 14 груд. 2012 р.). Дніпропетровськ, 2012. С. 44–49.
5. Кіндзера О. С. Проблеми законодавчого забезпечення розвитку тваринництва в Україні: зб. наукових праць. ВНАУ: серія: Економічні науки. № 3 (69). 2012. С. 109–114.
6. Про схвалення Концепції Державної цільової програми розвитку аграрного сектору економіки на період до 2022 року: Розпорядження Кабінету Міністрів України від 30 грудня 2015 р. № 1437-р.
7. Супрун О.М. Державне регулювання галузі тваринництва. Агросвіт. № 13-14. С. 3–6.

УДК 341.1

ТИМОЩУК О.Г., канд.юрид.наук, доцент
Білоцерківський національний аграрний університет

НАБУТТЯ УКРАЇНОЮ СТАТУСУ КАНДИДАТА В ЧЛЕНИ ЄС В УМОВАХ ВІЙНИ В УКРАЇНІ: МІЖНАРОДНО-ПРАВОВИЙ АСПЕКТ

У тезах розкривається міжнародно-правовий аспект впливу російсько-української війни 2022 року на процес набуття Україною статусу кандидата в члени ЄС.

Ключові слова: війна в Україні, інтеграція України в ЄС, критерії членства до ЄС, територіальна цілісність України.

24 лютого 2022 року Росія загострила свій конфлікт з Україною, напавши на Україну на кількох фронтах, що стало найбільшим військовим нападом на суверенну державу в Європі з часів Другої світової війни. Вторгнення отримало загальне міжнародне засудження, і багато країн запровадили санкції проти Росії, а також постачали Україні гуманітарну та військову допомогу. Неспровокована та невинуватена військова агресія Росії проти України грубо порушує міжнародне право та принципи Статуту ООН [2] і підриває європейську та глобальну безпеку та стабільність.

Війна завдає невимовних страждань українському населенню. У Версальській декларації [6], яка була прийнята 11 березня 2022 року, європейські лідери звинуватили Росію та її спільника Білорусію в повній відповідальності за цю загарбницьку війну проти незалежної європейської держави, а винні відповідатимуть за свої злочини, включаючи невибіркове націлювання на цивільних осіб і цивільні об'єкти. Вторгнення також спричинило найбільшу в Європі кризу біженців з часів Другої світової війни [4].

Україна прискореними темпами рухається до об'єднання з ЄС. Критерії прийнятності, встановлені договорами ЄС, досить прості, згідно із статтею 49 Договору про Європейський Союз [1], «будь-яка європейська держава, яка поважає цінності, зазначені в статті 2, і зобов'язується їх пропагувати, може подати заявку на вступ до Союзу». Ці цінності включають свободу, демократію та верховенство права. Але Україні не потрібно починати все з нуля – у 2014 році Європейський Союз та Україна підписали угоду про асоціацію, яка сприяла початку активного процесу узгодження Україною законодавства в різних сферах, відвільної торгівлі до верховенства права і захисту прав споживачів. Але разом з тим Україні ще варто проробити велику роботу до повного виконання умов Європейського Союзу [3, с.123].

Приєднання до ЄС вимагає не лише від країн-кандидатів виконання певної кількості умов, а й від самого ЄС країни відчують себе готовими приймати нових членів. Питання полягає в тому, чи безпрецедентне рішення лідерів ЄС надати статус кандидата до України та, наприклад, Молдові це більше, ніж політичний жест. Які перспективи приєднання цих двох країн, а можливо, і Грузії, якщо вона отримає такий же статус? Територіальна цілісність також була серйозною проблемою для Грузії та Молдови з точки зору перспектив їх вступу до ЄС. Іншою перешкодою була низька якість управління в Україні, зокрема щодо корупції. Тому, питання, яке ми маємо поставити, полягає в тому, чи змінила війна в Україні та статус кандидатів України та Молдови перспективу покращення ситуації в цих двох країнах щодо їх територіальної цілісності та якості управління. Очевидно, багато що залежить від того, на яких умовах завершиться війна в Україні. Якщо війна закінчиться перемогою України та відновленням суверенітету та територіальної цілісності над усіма міжнародно визнаними кордонами, то перспективи країни на членство в ЄС значно зростуть. Не лише тому, що територіальну цілісність було б відновлено, а й тому, що перемога призвела б до реконструкції країни, яка, ймовірно, спричинила б не лише фізичну реконструкцію, але й нову еру правління, як це сталося в Західній Європі після Другої світової війни завдяки Плану Маршалла. Можливість того, що Україна, а також Молдова та Грузія не зможуть стати членами ЄС у найближчому майбутньому – або через те, що вони не відповідають критеріям вступу, або через небажання деяких нинішніх членів ЄС розширювати ЄС без попереднього поглиблення це – призводить до необхідності розгляду різних орієнтованих форм європейської інтеграції для цих країн, що включає більше ніж чинні угоди про асоціацію, але менше ніж повне членство в ЄС. Нинішня війна – це війна за майбутнє. Тому Україна має перемогти. Ця перемога принесе користь і Європі, і всьому світу, і навіть (як не парадоксально) Росії [5, с.223]. Але сьогодні Україні терміново потрібна зброя, щоб зменшити людську ціну цієї перемоги.

СПИСОК ЛІТЕРАТУРИ

1. Договір про Європейський Союз. Маастрихт, 7 лютого 1992 року. Текст зі змінами та доповненнями від 13 грудня 2007 року. URL: https://zakon.rada.gov.ua/laws/show/994_029#Text
2. Статут Організації Об'єднаних Націй. 26.06.1945. Міжнародні документи. Організація Об'єднаних Націй (ООН). URL: <http://zakon1.rada.gov.ua>

3. Щербанюк О.В. Реалізація принципів організації та діяльності органів публічної ладї України в умовах війни. П 68 Правові засади організації та здійснення публічної владї. 2022. 401.
4. Sapir A. Ukraine and the EU: Enlargement at a New Crossroads. *Intereconomics*. 2022. 57. 4. P. 213–217.
5. Sologub I. Ukraine's EU Integration: A Long Way Home. *Intereconomics*. 2022. 57. 4. P. 218–224.
6. The Versailles declaration, 10 and 11 March 2022. European Council. 11 March 2022. URL:<https://www.consilium.europa.eu/en/press/press-releases/2022/03/11/the-versailles-declaration-10-11-03-2022/>

Настіна О.І., Бойко І.О. Юридична відповідальність за земельні правопорушення: огляд законодавства.....	68
Настіна О.І., Болобан Є.О. Приватизація земельних ділянок: правові моделі.....	70
Настіна О.І., Тропотяга К.Ю. Добросусідство в земельному праві.....	71
Обіюх Н.М. Екологічні права корінних народів у міжнародно-правовій доктрині.....	72
Поляруш-Сафроненко С.О. Поняття правового регулювання добровільного об'єднання територіальних громад в Україні.....	74
Сімакова С.І. Юридична процедура розгляду справ про правопорушення у сфері земельних відносин.....	77
Пахомова А.О. До питання розвитку третейського судочинства: історико-правовий аспект.....	78
Сокиринська О.А. Основні ознаки та особливості ведення гібридної війни за нормами міжнародного права.....	80
Самойлович А.А. Актуальні питання правового регулювання тваринництва.....	82
Тимощук О.Г. Набуття Україною статусу кандидата в члени ЄС в умовах війни в Україні: міжнародно-правовий аспект.....	83